

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 20CoPr/1/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6118362497
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 04. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Boroň
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2021:6118362497.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Michala Boroňa a členov senátu JUDr. Branislava Brezu a JUDr. Viery Kandrikovej v právnej veci žalobcu: STD DONIVO a. s., so sídlom Mlynská 1346, 093 01 Vranov nad Topľou, IČO: 31 678 343, právne zastúpeného: AK NOVIKMEC s.r.o., so sídlom Rázusova 125, 093 01 Vranov nad Topľou, IČO: 36 868 701, proti žalovanému: L. V., nar. XX.XX.XXXX, bytom A. XXXX/XX, XXX XX I., o zaplatenie 896,28 eura s prísl., o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Poprad sp.zn. 11Cpr/1/2019-98 zo dňa 15.10.2019 takto

rozhodol:

I. Potvrďuje sa rozsudok.

II. Žalobcovi sa priznáva voči žalovanému náhrada trov konania v rozsahu 100 %, o výške ktorej rozhodne súd I. inštancie.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Poprad (ďalej len „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom rozhodol tak, že: „I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 896,28 eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 896,28 eur odo dňa 11.6.2017 do zaplatenia, a to všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Žalobca má právo na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100 %, o výške tejto náhrady bude rozhodnuté súdom samostatným uznesením.“

Svoje rozhodnutie okrem iného odôvodnil tým, že žalobca žalobou doručenou súdu dňa 23.01.2019 požiadal súd o vydanie rozhodnutia o zaplatenie istiny 896,28 eura s príslušenstvom, a to titulom neuhradenia sumy vzhľadom na to, že žalovaný sa zaviazal zotrvať v pracovnom pomere po dobu 5 rokov z dôvodu získania kvalifikácie - vodičského oprávnenia skupiny C + E, čo zo strany žalovaného nebolo dodržané.

Okresný súd Banská Bystrica v upomínacom konaní dňa 26.11.2018 vydal platobný rozkaz sp.zn. 35Up/677/2018. Proti tomuto platobnému rozkazu podal žalovaný odpor, v ktorom uviedol, že má záujem o splatenie dlhu žalobcovi, ale len v súlade s Ústavou a že spornú pohľadávku neuznáva v celom rozsahu čo do dôvodu a výšky, vznáša námietku premlčania a jedná sa o neprijateľné podmienky. Žalobca nepreukázal výpisom zo svojho bankového účtu o úhrade faktúry dodávateľovi: I. B., Autoškola Rečičár, IČO: 35 416 815 v čiastke 1.250,- eur.

Na základe vyššie uvedených skutočností súd má za to, že nárok žalobcu je daný a preukázal ho dostatočne prostriedkami procesného útoku a to tým, že bola uzatvorená Dohoda o získaní kvalifikácie zo dňa 17.07.2015 a taktiež, že žalovaný podal výpoveď dňa 10.03.2017 a výpovedná doba uplynula 31.05.2017. To znamená, že zo strany žalovaného došlo k porušeniu zmluvných podmienok, a preto je povinný uvedenú dlžnú sumu uhradiť.

Čo sa týka procesnej obrany zo strany žalovaného súd má za to, že žalovaný neuviedol skutočnosti, ktoré by poukazovali na to, že nie je povinný uhradiť dlžnú sumu nakoľko aj sám žalobca uviedol, že uznáva na jednej strane a v ďalšom bode uvádza, že uvedená suma je v rozpore so zákonom, a že žalobca nepreukázal, že uhradil uvedenú sumu firme, kde získal vodičské oprávnenie žalovaný. Súd mal preukázané výpisom z G. banky, že zo strany žalobcu došlo k úhrade sumy.

Čo sa týka námietky premlčania, súd poukazuje na to, že žaloba bola podaná dňa 29.10.2018 na Okresnom súde Banská Bystrica. Žalovaný ukončil pracovný pomer ku dňu 31.05.2017 a žalovaný bol povinný uhradiť do 10 dní od skončenia pracovného pomeru dlžnú sumu. Žalobca vystavil žalovanému faktúru na úhradu dlžnej sumy a jej splatnosť nastala dňa 10.06.2017.

Všeobecná premlčacia lehota (v Občianskom zákonníku je označená ako doba) je tri roky. Premlčacia lehota plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz. Spravidla teda dátumom splatnosti alebo uplynutím lehoty na plnenie. V pracovnom práve nie je upravený osobitný režim premlčania, v súlade s ustanovením § 1 ods. 4 Zákonníka práce preto sa použijú ustanovenia § 100 a nasl. Občianskeho zákonníka. Žalovaný namietal premlčaciu lehotu a súd má za to, že uvedený nárok nie je premlčaný nakoľko splatnosť dlžnej sumy nastala 10.06.2017 a žalobca podal žalobcu dňa 29.10.2018, t.j. v trojročnej premlčacej lehote.

O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol podľa § 255 CSP.

2. Proti tomuto rozsudku podal včas odvolanie žalovaný, ktorý odvolaciemu súdu navrhol podľa obsahu odvolania, aby napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. V odvolaní namietal, že je nepochopiteľné prečo súd prvej inštancie nepodrobil zmluvu žalobcu súdnej kontrole a prečo neidentifikoval neprijateľné zmluvné podmienky. Pre odvolateľa je nepochopiteľné, prečo nepreveril z podnetu žalovaného číselné parametre od žalobcu, ale vie si predstaviť, že nie každý sudca rozumie mzdovej matematike, preto žalovaný detailne vo svojich podaniach rozpisal matematickú logiku dlžnej čiastky. Súd nepreveril ani oprávnenosť osôb podpisujúcich zmluvnú dokumentáciu medzi žalobcom a žalovaným, ale ani žalobca nepredložil súdu žiadne dôkazy o oprávnenosti osôb podpisujúcich zmluvnú dokumentáciu medzi žalobcom a žalovaným. Je nepochopiteľné, prečo súd benevolentne a neodborne odflákol posudzovanie tohto sporu. V tejto súvislosti poukázal na to, že dohoda bola formulárová o získavaní kvalifikácie, neprimeraná dlhá doba viazanosti v pracovnom pomere. Namietal neexistenciu splnomocnenia žalobcu na osobu podpisujúcu zmluvu aj dohodu o získaní kvalifikácie. Právnicki žalobcu nepredložili súdu doklad o tom, že pracovník, ktorý podpisoval pracovnú zmluvu je vedúcim organizačného útvaru zamestnávateľa. Prečo žalobca neuviedol súdu finančnú hodnotu, ktorú žalobca získal vďaka pracovným výkonom žalovaného počas pracovného pomeru žalovaného u žalobcu?

Namietal nesprávne právne posúdenie, nepresvedčivosť rozsudku. Podľa názoru odvolateľa žalobca úmyselne koná a formuluje do svojich vadných zmlúv so zamestnancami neprijateľné zmluvné podmienky v rozpore s právnymi normami a následne nekalými obchodnými praktikami ich cielene a úmyselne presadil aj u žalovaného. Obsah zamestnaneckej zmluvy zamestnanec nemohol ovplyvniť a preukázateľne neboli dojednané individuálne.

Zároveň namietal zaujatosť zákonnej sudkyne so zreteľom na jej vzťah k sporu. O zaujatosti sa dozvedel z rozsudku zo dňa 15.10.2019. Preto túto námietku uplatňuje súčasne aj s odvolaním. Má pocit, že voči nemu je sudkyňa zaujatá, tento pocit vychádza z toho, že sudkyňa nebrala do úvahy jeho doterajšie argumenty a výhrady voči obsahu žaloby. V tejto súvislosti poukázal na viaceré rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky.

Súčasne poukázal na to, že odmieta platiť akékoľvek náhrady trov konania nemorálnej protistrane.

3. K odvolaniu žalovaného sa vyjadril žalobca, ktorý okrem iného poukázal na to, že žalovaný v predmetnom odvolaní napáda postup konajúceho súdu, ktorý predchádzal prijatiu rozhodnutia vo veci samej. Opätovne žalovaný tvrdí, že ide preukázateľne o spotrebiteľský spor, pričom je potrebné poukázať na definície pojmu spotrebiteľ nachádzajúcu sa v zákone č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa v § 2 písm. a) kde sa uvádza, že na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti, zamestnania alebo povolania. Z uvedeného zákonného ustanovenia vyplýva, že na pracovnoprávny vzťah medzi žalobcom a žalovaným konkrétne na dohodu o získaní kvalifikácie a pracovnú zmluvu, nie je možné aplikovať ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách. Vzhľadom na vyššie uvedené sa žalobca nebude viac vyjadrovať k tvrdeniam žalovaného ohľadom neprijateľných zmluvných podmienok a podobným tvrdeniam týkajúcich sa spotrebiteľských ustanovení. V súvislosti

s námietskou zaujatosti poukázal na to, že túto je potrebné uplatniť najneskôr do 7 dní odkedy sa strana dozvedela o dôvode, pre ktorý je sudca vylúčený a v zmysle ust. § 49 ods. 3 CSP dôvodom na vylúčenie sudcu nie sú okolnosti, ktoré spočívajú v procesnom postupe sudcu v jeho rozhodovacej činnosti. Námietka zaujatosti uplatnená žalovaným v rámci podaného odvolania nespĺňa náležitosti uvedené v ust. § 52 ods. 2 CSP najmä dôvod, pre ktorý má byť sudca vylúčený a kedy sa o tomto dôvode dozvedel, pričom z tvrdení žalovaného vyplýva, že námietka pravdepodobne smeruje proti procesnému postupu sudcu a jeho rozhodovacej činnosti, čo v zmysle vyššie uvedeného ustanovenia § 49 ods. 3 CSP ani nemôže byť dôvodom vylúčenia sudcu. Na základe vyššie uvedeného má za to, že súd by na uplatnenú námietku zaujatosti ani nemal prihliadať. Čo sa týka návrhu žalovaného aby sa v tomto prípade uplatnilo ustanovenie § 257 CSP obsahujúce možnosť súdu výnimočne nepriznať náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa. Žalovaný považoval za potrebné uviesť, že žalovaný vo svojom odvolaní neuviedol žiadne skutočnosti, na základe ktorých by mal súd pri rozhodovaní o priznaní nároku na náhradu trov konania použiť § 257 CSP. Žalovaný v ďalších bodoch svojho odvolania iba opakuje svoje tvrdenia, ktoré už uviedol v odpore a vo svojom vyjadrení zo dňa 13.08.2019. Navrhol odvolaciemu súdu, aby napadnutý rozsudok potvrdil a žalobcovi priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

4. K vyjadreniu žalobcu sa vyjadril žalovaný, ktorý zopakoval odvolacie dôvody s tým, že v odvolaní nepísal o spotrebiteľskom spore, len uviedol, že je nesporné, že obsah pracovnej zmluvy a dohody o získaní kvalifikácie so žalobcom, ktorý preukázateľne neprijateľné zmluvné podmienky aj vady žalovaný nemohol ovplyvniť a preukázateľne neboli dojednané individuálne. Ďalej zopakoval odvolacie dôvody.

5. Zákonná sudkyňa sa vo vzťahu k námietke zaujatosti vyjadrila tak, že sa necíti byť zaujatá, účastníkov konania nepozná, nie je v príbuzenskom vzťahu, rozhodovala v zmysle platných právnych predpisov a má za to, že vznesená námietka zaujatosti nie je dôvodná a trvá na tom, že rozhodovala v zmysle platných právnych predpisov.

6. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“), príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 CSP), vzhľadom na čas podané odvolania preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a § 380 CSP, bez nariadenia pojednávania a dospel k záveru, že napadnutý rozsudok je vecne správny.

7. V odvolacom konaní z dispozičnej zásady vyplýva, že odvolací súd vec prejedná v medziach, v ktorých sa odvolateľ domáha prieskumu. Určením rozsahu napadnutia rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolateľ nielen vymedzuje to, ohľadne akých výrokov u rozhodnutia súdu prvej inštancie nastal suspenzívny účinok odvolania, ale súčasne stanoví medze, v ktorých je odvolací súd oprávnený a povinný rozhodnutie súdu prvej inštancie preskúmať. Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích dôvodov v kontexte s namietaným nesprávnym právnym posúdením, to, či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne, v úplnosti, aplikoval príslušné právne predpisy, či riadne svoje rozhodnutie odôvodnil, to všetko s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (Ústavný súd Slovenskej republiky II. ÚS 78/05).

8. Po oboznámení sa s obsahom spisu, s výsledkami vykonaného dokazovania, zisteným skutkovým stavom, mal odvolací súd za to, že súd prvej inštancie v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností vyvodil správny právny záver. Keďže ani v priebehu odvolacieho konania sa na týchto skutkových a právnych zisteniach nič nezmenilo, odvolací súd si osvojil náležité a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia súdom prvej inštancie, na ktoré v plnom rozsahu odkazuje, stotožňuje sa s ním, a len na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia dopĺňa.

9. Z ustanovenia § 155 Zákonníka práce vyplýva, že dohoda je právnou formou zabezpečenia stabilizácie zamestnancov, ktorí si zvyšujú kvalifikáciu. Dohoda má však okrem stabilizačnej funkcie aj funkciu kvalifikačnú a úhradovú. Kvalifikačná funkcia dohôd spočíva v záväzku zamestnávateľa umožniť zamestnancovi získanie, resp. zvýšenie kvalifikácie, ale súčasne aj v záväzku zamestnanca zvýšiť si svoju kvalifikáciu. Úhradová funkcia dohôd spočíva v povinnosti zamestnanca uhradiť zamestnávateľovi náklady, ktoré vynaložil na jeho kvalifikačný proces za predpokladu, že nesplní svoj zmluvný záväzok zotrvať u zamestnávateľa v pracovnom pomere dohodnutý čas.

9.1. Ak ustanovenie § 155 ods. 3 Zákonníka práce upravuje celkovú dohodnutú dobu zotrvania v pracovnom pomere tak, že táto nesmie prekročiť 5 rokov a najvyššia suma úhrady vynaložených nákladov nesmie prekročiť 3 celkovej sumy vynaložených nákladov a ak zamestnanec splní svoj záväzok iba z časti, povinnosť nahradiť náklady sa má pomerne znížiť. So zreteľom na výsledky dokazovania možno prijať záver o opodstatnenosti uplatneného nároku zo strany žalobcu a námietky žalovaného v tomto smere sú neopodstatnené.

K uvedenej sume bolo možné dospieť výpočtom, ktorý v žalobe poskytol žalobca a tento je správny.

POPIS OD DO

A Celková suma vynaložených nákladov na poskytnutie kurzov /bez DPH/ 1 041,67 €

B Povinnosť zotrvať v pracovnom pomere po dobu 5 rokov 31.12.2015 31.12.2020 1827 dní

C Náklady pripadajúce na 1 deň trvania pracovného pomeru (A:B) 0,5702 €

D Skutočná doba zotrvania v pracovnom pomere 31.12.2015 31.5.2017 517 dní

E Počet neodpracovaných dní (B-D) 1310 dní

F Alikvotná časť dlžnej sumy predstavuje (E * C) /bez DPH/ 746,90 €

G Alikvotná časť dlžnej sumy predstavuje (F+20%) /s DPH/ 896,28 €

10. Samotné súdne konanie, ktorým sa završuje poskytovanie súdnej ochrany musí byť logickým a právnym vyústením doterajšieho priebehu a výsledkov konania pri rešpektovaní zásad spravodlivého súdneho konania pri jeho vydaní musia byť zachované formálne a obsahové náležitosti s dôrazom na zrozumiteľnosť, určitosť, jasnosť a súlad jeho skutkových a právnych dôvodov vo vzťahu k jeho výroku. Logickým a právnym vyústením doterajšieho priebehu a výsledkov konania za rešpektovania zásad (princípov spravodlivého súdneho konania), najmä zabezpečenia spravodlivej úpravy pomerov medzi stranami sporu je, že pokiaľ došlo k nepochybnému zvýšeniu kvalifikácie žalovaného a jeho nezotrvanie v pracovnom vzťahu so žalobcom a naproti tomu žalobca uplatňoval náhradu v súlade s citovaným ust. § 155 Zákonníka práce redukovanú o jej pomernú časť tak bola opodstatnená úspešnosť žaloby.

11. Ani ostatné odvolacie námietky žalobcu nie sú spôsobilé privodiť zmenu rozhodnutia v jeho prospech, preto sa nimi odvolací súd v zmysle rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky II.ÚS 78/05 ako aj s prihliadnutím na judikatúru ESLP, ktorá nevyžaduje, aby na každý argument strany bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia (porov. rozsudok Georgiadis proti Grécku z 29. mája 1997, sťažnosť č. 21522/93, Zbierka rozsudkov a rozhodnutí 1997-III; rozsudok Higginsová a ďalší proti Francúzsku z 19. februára 1998, sťažnosť č. 20124/92, Zbierka rozsudkov a rozhodnutí 1998-I), osobitne nezaoberal.

12. Za tohto stavu odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom rozsahu so stotožnením sa s dôvodmi napadnutého rozsudku ako vecne správny potvrdil (§ 387 ods. 1 a 2 CSP).

13. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd na základe § 396 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1, podľa § 255 CSP a vychádzajúc zo situácie ak úspešným v odvolacom konaní bol výhrade žalobca, tak tomu zodpovedá aj výrok o náhrade trov odvolacieho konania. Existencia dôvodov podľa § 257 CSP preukázaná nebola a ani majetková situácia tomuto postupu nenasvedčuje, pretože žalovanému nebolo priznané oslobodenie od platenia súdnych poplatkov (Uznesenie sp.zn. 11Cpr/1/2019-154 zo dňa 25.2.2020 a jeho odôvodnenie bod 8).

14. Vo vzťahu k námietke zaujatosti vznesenej žalovaným v odvolaní odvolací súd poukazuje na to, že na túto neprihliadal a to z týchto dôvodov:

Podľa § 49 ods. 3 CSP dôvodom na vylúčenie sudcu nie sú okolnosti, ktoré spočívajú v procesnom postupe sudcu a v jeho rozhodovacej činnosti.

Podľa § 52 ods. 2 CSP v námietke zaujatosti musí byť okrem všeobecných náležitostí podania uvedené, proti komu smeruje, dôvod, pre ktorý má byť sudca vylúčený, kedy sa strana uplatňujúca si námietku o dôvode vylúčenia dozvedela a dôkazy na preukázanie svojho tvrdenia, ktorých povaha to pripúšťa, okrem tých, ktoré nemôže bez svojej viny pripojiť. Na podanie, ktoré nespĺňa náležitosti podľa prvej vety, súd neprihliada; v tomto prípade sa vec nadriadenému súdu nepredkladá. Ustanovenia o odstraňovaní väd podania sa nepoužívajú.

Podľa § 53 ods. 1, 3 CSP námietku zaujatosti je potrebné uplatniť najneskôr do siedmich dní, odkedy sa strana dozvedela o dôvode, pre ktorý je sudca vylúčený. Na neskôr uplatnenú námietku zaujatosti súd neprihliada; v tomto prípade sa vec nadriadenému súdu nepredkladá. Ak sa námietka zaujatosti týka len okolností, ktoré spočívajú v procesnom postupe sudcu alebo jeho rozhodovacej činnosti, súd na námietku zaujatosti neprihliada; v tomto prípade sa vec nadriadenému súdu nepredkladá.

15. Za stavu, ak odvolateľ v námietke zaujatosti neuviedol a nepreukázal dôkazmi svoje tvrdenia kedy sa o dôvode vylúčenia sudkyne dozvedel a súčasne ak jeho námietka zaujatosti spočíva len v okolnostiach týkajúcich sa procesného postupu sudkyne a jej rozhodovacej činnosti, potom nebolo opodstatnené na takúto námietku zaujatosti prihliadať.

16. Rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).